

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov JUDr. Aleny Prieцelovej a JUDr. Štefana Šatku v právnej veci žalobcu: **F., s. r. o.**, V., X. Bratislava, IČO: X., zast. JUDr. M. L., advokátkou so sídlom K., X. Bratislava, proti žalovanému: **P. J., Š.**, X. Bratislava (adresa na doručovanie písomností Z., X.), **o zaplatenie 37 266,77 Eur (1 122 698,70 Sk) s príslušenstvom**, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25. októbra 2007 č. k. 22 Cb 107/95-373 a proti uzneseniu zo dňa 17. januára 2008 č. k. 22 Cb 107/95-379, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25. októbra 2007 č. k. 22 Cb 107/95-373 v napadnutej časti o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 12 635,73 Eur (380 664 Sk) so 16 % úrokom z omeškania odo dňa 19. 12. 2000 do zaplatenia **p o t v r d z u j e.**

V prevyšujúcej vyhovujúcej časti rozsudok **m e n í** tak, že žalobu **z a m i e t a.**

Napadnuté uznesenie zo 17. januára 2008 č. k. 22 Cb 107/95-379 **z r u š u j e.**

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom konanie v časti o zaplatenie 81 201,80 Sk s 20 % úrokom z omeškania od 16. 07. 1994 do zaplatenia zastavil a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 1 000 000 Sk so 16 % úrokom z omeškania od 19. 12. 2000 až do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania vo výške 202 512,Sk na účet právneho zástupcu.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v časti o zaplatenie 81 201,80 Sk z titulu náhrady škody za odcudzený žehliaci stroj s príslušenstvom vzal žalobca svoj návrh na pojednávaní dňa 25. októbra 2007 späť, s čím žalovaný súhlasil, preto v tejto časti súd konanie podľa § 96 ods. 2 OSP zastavil. V zostávajúcej časti o zaplatenie 1 mil. Sk z titulu náhrady škody podľa § 373 a nasl. Obchodného zákonníka (ďalej len „ObchZ“) súd považoval žalobu za dôvodnú s tým, že škoda vznikla žalobcovi v dôsledku porušenia povinnosti žalovaného vyplývajúcej z ust. § 65 ods. 2 a 3 ObchZ v znení platnom do 31. 12. 2001. Žalovaný, ktorý bol konateľom žalobcu do 28. mája 2002, zároveň od 19. 09. 1994 do roku 1999 vykonával aj funkciu konateľa v spoločnosti L. Š., s. r. o., čím došlo podľa znaleckého posudku I. M. F. k získaniu prospechu z obchodov, pri ktorých porušil zákaz konkurencie za roky 1994 až 2000, vo výške 2 073 082 Sk. Žalobca si však uplatnil v svojom rozšírenom návrhu iba právo na zaplatenie náhrady škody vo výške 1 mil. Sk spolu so 16 % úrokom z omeškania od 16. 12. 2000 do zaplatenia, preto v tejto časti súd žalobe vyhovel. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu v celkovej výške 202 512 Sk.

Proti tomuto rozsudku v časti, v ktorej bolo žalobe vyhovené, podal žalovaný odvolanie s návrhom, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že žalobu celkom zamietne. Uviedol, že dňa 25. mája 1994 zaslal žalobcovi list, v ktorom sa vzdal funkcie konateľa. Túto skutočnosť súd nevzal do úvahy, hoci vec rozhodovala rovnaká sudkyňa, ktorá rozhodovala aj spor o zrušenie jeho účasti ako spoločníka v spoločnosti, kde rozhodla o jeho vystúpení, ale bez spätnej účinnosti. Moment zániku funkcie konateľa je pritom rozhodujúci pri porušení zákazu konkurencie, ktorého si nie je vedomý. Ďalej namietal závery znaleckého posudku v otázke, ktoré obchody boli konkurenčné, lebo súdny znalec, vychádzajúc z daňových priznaných, zahrnul medzi ne aj veci, ktoré tam nepatrili. Súd

nezohľadnil ani skutočnosť, že obchody neuzatváral iba on, hoci jediným konateľom bol iba v období od 30. 05. 2000 do 18. 12. 2000. Znalcom vyčíslenú sumu preto považuje za neopodstatnenú.

Žalobca sa na odvolanie písomne nevyjadril.

Uznesením zo dňa 17. januára 2008 č. k. 22 Cb 107/95-379 súd prvého stupňa uložil žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie vo výške 47 404 Sk.

Aj proti tomuto uzneseniu podal žalovaný odvolanie, v ktorom namietal, že dňa 12. mája 2004 už zaplatil súdny poplatok za odvolanie vo výške 54 060 Sk, preto nevidí dôvod, aby ho platil ešte raz. Má za to, že v tej istej veci by nemal platiť dvakrát súdny poplatok za odvolanie, a preto táto poplatková povinnosť mu bola uložená zrejme omylom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý vo veci konal ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP), prejednal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP, a dospel k záveru, že odvolanie vo veci samej je čiastočne dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je žalobcom uplatnené právo na náhradu škody v uplatnenej výške 1 mil. Sk podľa § 373 a nasl. ObchZ (v spojení s § 757), ktorá mu mala vzniknúť tým, že žalovaný ako konateľ žalobcu porušil zákaz konkurencie vyplývajúci z ustanovenia § 136 ObchZ, a ktorej výšku vyčíslil znalec v znaleckom posudku celkovou sumou 2 073 082 Sk. Treba zdôrazniť, že žalobca si neuplatnil právo na vydanie prospechu z obchodov, pri ktorých žalovaný porušil zákaz konkurencie, podľa ustanovenia § 65 ods. 2 ObchZ, ale právo na náhradu škody podľa všeobecnej úpravy v ustanoveniach § 373 a nasl. ObchZ. Toto právo je založené na princípe objektívnej zodpovednosti, ktorá vzniká ako dôsledok porušenia povinnosti zo záväzku alebo inej právnej povinnosti stanovenej v Obchodnom zákonníku za predpokladu príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a porušením povinnosti. V konaní bolo preukázané, že žalovaný ako konateľ obchodnej spoločnosti s ručením obmedzeným porušil zákaz konkurencie v zmysle § 136 ods. 1 písm. d/ ObchZ, a to tým, že vykonával činnosť ako štatutárny orgán inej právnickej osoby s podobným predmetom podnikania. Škoda v tomto prípade predstavuje ušlý zisk, o ktorý sa majetok žalobcu nezväčšil práve v dôsledku konania žalovaného tým, že na úkor žalobcu uzatváral obchody pre iné spoločnosti s podobným predmetom podnikania, v ktorých vykonával funkciu konateľa. K opakovanej námietke žalovaného, že v relevantnom období

už funkciu konateľa u žalobcu nevykonával, odvolací súd odkazuje na odôvodnenie svojho predchádzajúceho zrušujúceho rozhodnutia, v ktorom z vykonaného dokazovania súdu prvého stupňa zhodne s ním ustálil, že žalovaný bol konateľom žalobcu v období od vzniku spoločnosti dňa 07. 10. 1991 až do 28. 05. 2002, kedy bol z tejto funkcie odvolaný mimoriadnym valným zhromaždením. Pretože spoločenská zmluva žalobcu neupravila zákaz konkurencie aj pre spoločníkov, z hľadiska porušenia právnej povinnosti je relevantné len porušenie zákazu konkurencie vyplývajúce zo zákona pre konateľa.

Vychádzajúc z obsahu znaleckého posudku, ktorý súd prvého stupňa považoval za relevantný dôkaz pre ustálenie výšky spôsobenej škody, a z ktorého vychádza aj odvolací súd, znalec pri ustálení výšky prospechu z obchodov, pri ktorých mal žalovaný porušiť zákaz konkurencie, posudzoval realizované obchody obchodných spoločností L. Š., s. r. o. a P. P., s. r. o. v období rokov 1994 až 2000. Ako však vyplýva z výpisov z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava, žalovaný v spoločnosti P. P., s. r. o. Bratislava, IČO: X., ktorá vznikla dňa 19. 04. 1999, funkciu konateľa vykonával až v období od 30. 04. 2002 do 30. 11. 2005, takže v rozhodnom období rokov 1999 a 2000 vo vzťahu k tejto spoločnosti zákaz konkurencie neporušil, preto znalcom vyčíslený prospech vo výške 1 008 250 Sk bez ďalšieho nemôže byť podkladom pre ustálenie uplatnenej škody.

Pokiaľ ide o druhú spoločnosť L. Š., s. r. o., V. L., IČO: X., ktorej obchody boli predmetom znaleckého dokazovania, v nej žalovaný vykonával funkciu konateľa v období od 19. 9. 1994 do 18. 12. 2000, čo zakladá jeho zodpovednosť za škodu, ktorá v tejto súvislosti vznikla žalobcovi. Podľa názoru odvolacieho súdu však pri ustálení jej výšky možno vychádzať iba zo zhodného predmetu činnosti, ktorý v oblasti služieb predstavoval len šitie športových odevov. V tomto členení bol vypracovaný aj znalecký posudok, takže nebol problém – akceptujúc námietku žalovaného, že súd prvého stupňa zohľadnil aj výnos z obchodnej činnosti, ktorá sa netýkala oboch spoločností – ustáliť výšku ušlého zisku za obdobie rokov 1994 až 2000 iba v súvislosti so šitím odevov v celkovej výške 380 664 Sk. Odvolací súd má za to, že v tejto súvislosti nie je právne relevantná skutočnosť, že spoločnosť L. Š., s. r. o. mala v tomto čase okrem žalovaného ešte ďalšieho konateľa s právom konať samostatne s dôsledkom zníženia výnosu na 50 %, pretože na výšku ušlého zisku žalobcu táto skutočnosť nemá vplyv.

Námietku žalovaného ohľadne výšky priznanej úrokovej sadzby nepovažoval odvolací súd za dôvodnú, pretože zodpovedá výške úrokovej sadzby pre podnikateľov v roku 2000 v zmysle § 369 ods. 1 v spojení s § 502 ObchZ.

Vzhľadom na uvedené, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav, len vec nesprávne právne posúdil, preto jeho rozhodnutie v odvolaní napadnutej časti v časti o zaplatenie 380 664 Sk s príslušenstvom ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil a v prevyšujúcej napadnutej časti ho zmenil podľa § 220 OSP tak, že žalobu zamietol.

O trovách konania na súde prvého stupňa, aj o trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 2 v spojení s § 224 ods. 1 OSP tak, že vzhľadom na čiastočný úspech oboch účastníkov vyslovil, že žiadny z nich nemá právo na náhradu týchto trov.

Pokiaľ ide o odvolaní napadnuté uznesenie o uložení poplatkovej povinnosti žalovanému za podané odvolanie, s prihliadnutím na spoločnú poznámku k položkám č. 1, 2, 6, 7, 9, 14 a 16 Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a podľa ktorej, ak bol rozsudok zrušený v dôsledku odvolania, poplatok z odvolania proti novému rozhodnutiu súdu prvého stupňa neplatí poplatník, ktorý už raz poplatok zaplatil, treba prisvedčiť odvolateľovi, že vzhľadom na skutočnosť, že súdny poplatok už zaplatil za predchádzajúce odvolanie v tejto veci, nová poplatková povinnosť mu nevznikla, preto bolo potrebné toto uznesenie ako nesprávne podľa § 12 ods. 1 cit. zákona zrušiť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 27. februára 2009

**JUDr. Zuzana Ďurišová, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: M.